

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 7. 2007, č. j. 59 Az 12/2007 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 7. 2007 bylo zastaveno řízení o žalobě žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 22. 1. 2007, č. j. OAM-46/VL-20-P30-2007, jímž bylo zastaveno řízení o stěžovatelově žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a zároveň byla tato žádost označena za nepřipustnou podle § 10a písm. b) téhož zákona a za stát odpovědný za posouzení jeho žádosti byla podle článku 9 odst. 3 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 343/2003 označena Polská republika.

Stěžovatel napadá toto usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž žádá o jeho zrušení, neboť v něm krajský soud vycházel z předpokladu, že není známa stěžovatelova adresa trvalého pobytu. Proti tomu stěžovatel připomíná, že od 25. 1. 2007 přebývá na území Polské republiky, přičemž jeho tamní adresu pro doručování písemné korespondence obdržel krajský soud nejméně třikrát, a to jednak v žalobě proti rozhodnutí žalovaného, dále v jeho podání, jímž žádal, aby byl k soudnímu spisu připojen Protokol o zadržení osoby, který s ním sepsali polští příslušníci pohraniční policie, a konečně v žádosti o sdělení informací týkajících se data, času a místa konání soudního jednání v jeho věci. Ve všech těchto dopisech byla uváděna stejná adresa, takže krajskému soudu musela být stěžovatelova adresa známá, krajský soud nicméně nestanovil datum, čas a místo soudního jednání a jednal tak, že jeho cílem patrně bylo protáhnout projednání stěžovatelovy žaloby.

Žalovaný ve svém vyjádření upozorňuje na to, že na usnesení je vyznačeno nabytí právní moci dnem 23. 7. 2007, takže lhůta k podání kasační stížnosti uplynula nejpozději dne 6. 8. 2007 a kasační stížnost podanou dne 10. 8. 2007 je nutno mít za opožděnou. Kromě toho upozorňuje na to, že stěžovatel není zastoupen advokátem, ani nepožaduje ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelem splněna, neboť stěžovatel nedoložil, že by byl zastoupen advokátem na základě plné moci, ani nepožádal o ustanovení advokáta.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud totiž zjistil, že poté, co stěžovatel podal ke krajskému soudu žalobu a byla ustanovena tlumočnice, která ji přeložila do ruštiny, bylo stěžovateli usnesením krajského soudu ze dne 12. 6. 2007, č. j. 59 Az 12/2007 - 37, ustanoveno opatrovníkem SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty) s odůvodněním, že opustil dne 25. 1. 2007 Příjímací středisko Vyšní Lhoty a byl téhož dne eskortován do Polské republiky. Výše označeným usnesením ze dne 4. 7. 2007 napadeným kasační stížností pak bylo řízení o žalobě zastaveno, když krajský soud konstatoval, že stěžovatelův současný pohyb po České republice není po jeho eskortování do Polské republiky znám, nezdržuje se v místě hlášeného pobytu, jeho změnu krajskému soudu neoznámil a místo jeho pobytu nelze zjistit. Toto usnesení bylo doručeno jednak žalovanému, a dne 23. 7. 2007, jak lze zjistit z doručky na č. l. 40 soudního spisu, také stěžovateli opatrovníku. Kasační stížnost proti tomuto usnesení pak stěžovatel podal dne 10. 8. 2007, jak lze zjistit z razítka polské pošty na obálce založené na č. l. 49 soudního spisu. K této kasační stížnosti ovšem nepřiložil plnou moc udělenou advokátovi, ani nepožádal o ustanovení právního zástupce, proto jej krajský soud vyzval usnesením ze dne 1. 11. 2007, č. j. 59 Az 12/2007 - 59, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi a jeho prostřednictvím kasační stížnost doplnil o údaj o tom, kdy mu bylo napadené usnesení doručeno, v jakém rozsahu je napadá, a také o důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Toto usnesení bylo přeloženo do ruštiny a zasláno stěžovateli do Polska, kde si je převzal dne 29. 11. 2007, jak je zjevné z doručky na č. l. 80 soudního spisu. Na toto usnesení již stěžovatel nijak nezareagoval, takže i přes výzvu krajského soudu nesplnil výše uvedenou podmínku právního zastoupení.

Je tak nutno postupovat v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, sp. zn. 2 Ads 29/2003 (publ. pod č. 6/2003 Sb. NSS), kde NSS mimo jiné vyřkl: *„...pokud stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“*

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože přes výzvu soudu nebyl odstraněn nedostatek podmínek řízení spočívající v tom, že stěžovatel nebyl zastoupen advokátem.

Nad tento rámeček zdejší soud uvádí, že naopak nebylo namístě kasační stížnost odmítnout pro opožděnost, jak uvádí žalovaný, když lhůta pro podání kasační stížnosti mohla začít běžet až od – ze soudního spisu neurčitelného - dne, kdy bylo napadené usnesení o zastavení řízení doručeno stěžovateli samotnému, a nikoli ode dne, kdy bylo doručeno jeho opatrovníku, jak to učinil krajský soud vyznačením právní moci tohoto usnesení na den 23. 7. 2007. Doručení usnesení opatrovníku zde totiž nelze považovat za den doručení usnesení proto, že v daném případě, tedy za situace, kdy krajskému soudu bylo zjevně známo místo stěžovatelova pobytu v Polské republice, nebyl pro ustanovování opatrovníka právní důvod, neboť takovým důvodem by mohlo být jediné to, že by byl stěžovatel neznámého pobytu, naopak pouhá skutečnost, že se nachází na známé adrese mimo hranice České republiky, jako důvod k ustanovení opatrovníka dostatečná není. Za této situace přitom nelze přičítat činění úkonů vůči tomuto zbytečně ustanovenému opatrovníkovi k tíži stěžovatele, a to ani v otázce určení běhu lhůty pro podání kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu